

2024. december 27. péntek – Szent János apostol ünnepe

1Jn 1,1-4

János ifjúként, lelkes kamaszként látta-hallotta-tapintotta a Mestert és tanítását: az élet Igéjének tartja, mert Jézussal közösségekben lenni — ezt tapasztalta meg János — közösségekben levést jelent az Atyával. Összhangot, együtt rezdülést Vele.

Levele folytatásában kifejti, hogy ez Isten parancsai szerinti élet, Isten gyermekeként való élet, szeretetben, Jézus követésében, imádságos lelkülettel.

A mára rendelt zsoltár nagyon más gondolatvilág

Zs. 96

Király az Úr, kezdi a zsoltár, ujjongjunk és örvendezzünk!

Miért is? Fölsorolás jön a természet nagy erőiről, csapásairól, amiket az Úr művel, aki felporzeli ellenségeit és szégyenbe hozza, aki faragott bálványt imád – és ez az egek igazsága...

Hát ez egy Természet-istenítés, pedig nem tapasztaljuk, hogy gonoszt büntetne, igazat szabaddítana, boldogítana jobban a természet. Működik a saját rideg törvényei szerint: az életképesebb tovább él, a gyengébb/lassabb/beteg elpusztul e földön. A földrengés, árvíz járvány pedig a szerint pusztít, hogy ki volt éppen rosszkor rossz helyen...

Nem azért értékes e zsoltár, mert igaz, amit fönt vall, hanem mert alázattal elismeri az ember kicsinységét még a teremtett természetben is. Világosságot remél az igaznak és örömet az igaz szívűnek – a természet és sorsunk csapásai ellenére is.

Jn 20,2-8

János beszámolója saját tapasztalatáról, amit átélt ama Pászká ünnep harmadnapja reggelén. Mária Magdolna futva és zaklatottan jön vissza a sírtól: Kő elhengerítve, Jézus teste sehol, elvitték valahova... A legmélyebb meggyőződésű, családot Jézusért odahagyó rangidős Péter és a kamasz-lelkes ifjanc János lélekszakadva futnak oda. János be sem mer menni a szikla-üregbe, míg Péter utol nem éri. A leplek-kendők, amikbe a zúzott-meggyötört testet göngyölték szépen összehajtva... és ezt látva hitt.

Ez mit jelent(het) ?

- Leesett a tantusz, hogy amiről Jézus beszélt az végig megtörtént. Hiába tiltakoztak és tartották lehetetlennek az ámulást, elfogatást kivégzést, mégis úgy volt, amire Jézus próbálta fölkészíteni őket. De amit a folytatásról mondott, tessék, az is bekövetkezett. Talán most fognak fel igazán, hogy valóban nem csak egy nagyhatású prédikátor.
- De azt is jelentheti, hogy ekkor köteleződtek el igazán: folytatniuk kell amit a Mester elkezdett és rájuk bízott. És ebben nincsenek egyedül!

Amíg csak a tanítást hallgatták, jöttek-mentek Vele együtt, az is őszinte jószándékú volt, de még nem tették rá az életüket. Most köteleződnek el, hogy erre a földi életet kell odatenni, amit aztán gonoszok csettintéssel el is vehetnek. Ezt is megmondta nekik...

Én hol vagyok a hit ezen szintjeit tekintve?

György Zoltán, Ajkarendek